

IJsselsteinse onderwijsenquête wijst uit:

Ouders hebben op beleid basisschool weinig invloed

(Van onze correspondent)

IJSSELSTEIN — De onderwijsteams van de twaalf IJsselsteinse basisscholen bepalen in overwegende mate graag zelf wat er in de school gebeurt en de kans voor ouders om in bepaalde gevallen aan de mening van de meerderheid van de ouders gestalte te kunnen geven, is klein. Dit is een van de conclusies uit de enquête die G. J. Kortterink, Th. Sloots en H. Oldenhof hebben samengesteld, respectievelijk uitgewerkt, ten behoeve van de raadscommissie voor onderwijs.

Door ontwikkelingen in de overheidszorg en binnen het onderwijs, wordt van de adviserende en beslissende gemeentelijke instanties steeds meer inhoudelijke kennis verwacht, die men tot dusverre niet voldoende had, zeker wat betreft de bijzondere scholen. Alle twaalf IJsselsteinse basisscholen hebben het vragenformulier inge-

vuld, maar een formulier is zoek geraakt, zodat de conclusies voor elf scholen getrokken zijn. De scholen zijn anoniem gebleven.

Op slechts twee scholen doen ook niet-oudercommissieleden mee aan de besluitvorming over de wijze van les geven, onderwijsvernieuwing en het opstellen van het leerplan. Inhoud geven aan het begrip ouderparticipatie wordt lang niet volledig toegepast: het varieert van het helpen bij lessen tot het verzorgen van het documentatiecentrum.

Hulpmiddelen zijn op alle scholen voldoende aanwezig, hoewel het aan te bevelen is een geluidsfilmpjector en een foto-kopieerapparaat op een voor alle scholen centraal punt te plaatsen. Tien scholen hebben een pick-up, een bandrecorder, een dia-projector, een t.v., een stencilmachine, een radio, een documentatiecentrum en een stencilinbrander.

WEINIG GEBRUIKT

Hierbij viel op dat niet elke school het documentatiecentrum gebruikt bij aardrijkskunde, geschiedenis en biologie. De pick-up wordt alleen bij muziekonderwijs gebruikt, en de televisie voor

slechts vijf vakken. Dit geldt in nog sterkere mate voor de radio. De samenstellers van de enquête zijn dan ook niet bepaald onder de indruk van de intensiviteit, waarmee de hulpmiddelen worden gebruikt.

Zeven van de elf scholen hebben geen enkele binding met het werk van de pedagogische centra en de helft van de scholen ontbeert de nieuwe impulsen via mensen die in opleiding voor onderwijzer zijn: er zijn vijf hospiteerscholen tegenover één praktijkschool. De scholen die adviseren tot het testen van kinderen passen dit niet in het onderwijssysteem toe. De testen worden ook niet gebruikt als een middel om het onderwijs aan het kind aan te passen, alleen in noodgevallen. Slechts vier scholen maken gebruik van de diensten van het pedagogisch instituut van de Utrechtse universiteit. Ook de mogelijkheid voor minder traditioneel schoolse vorming wordt onvoldoende benut. De relatie school-maatschappij, zoals dit tot uiting komt in de contacten met bijvoorbeeld club- en buurthuizen, lijkt eenrichtingsverkeer en is arm van inhoud. Geen enkele school geeft zuiver klassikaal onderwijs of zuiver groepsonderwijs. Maar

groepswork is het meest in zwang voor de creatieve vakken.

De meeste scholen voldoen niet aan de doelstelling dat het speel-leermateriaal behalve in de eerste, ook in de tweede klas gebruikt moet worden. Het verdient zelfs aanbeveling deze speelleermaterialen steeds naar hogere klassen uit te breiden. Bij de beantwoording van de vragen, wat de scholen onder maatschappelijke vorming verstaan en hoeverre men aan die omschrijving voldoet, bleven de meeste scholen zeer abstract. Men had kennelijk moeite met deze lastige, maar volgens de samenstellers belangrijke vragen.

Het inzicht over de integratie kleuter-basissonderwijs is lang niet altijd scherp en de samenstellers betreuren het dat drie scholen de vraag hierover niet beantwoord hebben. Hun conclusie luidt dan ook dat het duidelijk op papier zetten van eigen ideeën hierover een zware opgave blijkt te zijn. Of de scholen ervaren de overgang van de kleuterschool naar de basisschool als minder ingrijpend, of men weet met de begeleiding geen raad; een feit is dat aan de overgang van de basisschool naar het vervolgonderwijs veel meer aandacht wordt besteed. Twee scholen geven les in wiskunde, één

begint er binnenkort mee, en één school geeft les in een moderne taal. Enige kennis van deze zaken vergemakkelijkt weliswaar de overgang naar het vervolgonderwijs, maar Kortterink, Sloot en Oldenhof waarschuwen voor een te grote intellectuele belasting van de leerlingen.

GEEN MUZIEKLES

Op maar liefst tien scholen doen zowel de jongens als de meisjes mee met handwerken, handarbeid, stofversieren, tekenen, muziek en dramatische expressie, wat men positief en opvallend noemt. Het is echter bedenkelijk dat op één school geen muziekles gegeven wordt. Op de vraag wat de scholen vonden, dat de gemeentelijke overheid voor hem zou kunnen doen, was het duidelijkste antwoord het oprichten van een schoolbegeleidingsdienst. Zeven scholen vroegen daarom, terwijl er ook vijf scholen zijn, die graag een verhoging van de exploitatievergoeding willen.

Vooraf aan de wensen voor de schoolbegeleidingsdienst zal de gemeente uitdrukkelijk aandacht moeten besteden, zo besluiten de samenstellers de uitwerking van de enquête.